Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 291 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 20 ԴԵԿՏԵՄԲԵ 1884 (Ն. Տ.) 1 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1885 15 ԲԷՊԻԻԻ, ԷՎՎԷԼ, 1302

40 ՓԱՐԱ

ՊԱՏՄԱՆԻ

Գնանուցման տողը մէկ անգամի համար 3 զուրուշ. երկու անգամի համար 2 զուրուշ է. տակի անգամներու համար զեղչ կարկուտիւն կըլլայ։

Օրագրոյս վեռագիրերալ նամակ կամ որ և իցէ գրութիւն պէտք է ուղղել

«Առ խմբագրութիւնս ԱՐԵՒԻԼՔ օրագրի»

ԹՈՒՂԱԳՐԱՏՈՒՆ. Գալաթիա, Նորատունկեան խան։

իսկ գնահատերէն հետևեալ հասցեին։

غزته ادارهسی سه‌ژه

Les annonces sont reçues
à l'EASTERN AGENCY,
Karakeuy, Déirmén han

ԱՐԵՒԻԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

1	Պոլսոյ	Համար	Տարեկան	գահկան արծաթ 200
»	»	վեցամսեայ	»	» 100
»	»	եռամսեայ	»	» 50
»	»	Հատով	»	» 1
Գաւառաց	Համար	Տարեկան	»	» 240
»	»	վեցամսեայ	»	» 120
»	»	եռամսեայ	»	» 60
Օտար	երկիրներ	Տարեկան	Ոսկով	 56
»	»	վեցամսեայ	»	 28

Դուրս դրկուած թղթակից համարու. Ծանուցք խմբագրութեան վրայ է։

Ծանուցմունք կընդունուին
ԻՍԿՐԻՆ ԷՃԷՆՍԻ
գործակալութեան ձեռամբ, Գարաքէօյ, Տէյիրմէն խան

Կ. ՊՈԼԻՍ
ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 20 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ

Նախընթաց յօդուածով հատատեցինք, հակառակ ամանց կարծեաց, թէ Ազգին ու Եկեղեցւոյն չահերն՝ ինչպէս նաեւ օրինաւորութիւնը՝ կը պահանջեն Կաթողիկոսական նոր ընտրութիւն մը կատարել, և նոյն առիթիս անգամ մ'եւս հռչակեցինք այն սկզբունքը թէ, երբ՝ Կաթողիկոսական ընտրութեան մը մէջ՝ Առաջին Ընտրեալը կը վախճանի կամ կը հրաժարի, հարկ է նոր ընտրութիւն կատարել, որպէս զի Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսն Ազգին մեծամասնութեան քուէով ընտրուած եկեղեցական մը լինի միշտ։

Այսօր մեր նպատակն է պատասխանել այն հարցման թէ, առաջիկայ ընտրութեան ի՞նչպէս պէտք է մասնակցին Թուրքիոյ Հայք։

* * *

Մեր առիթ ունինք պալաժենիոյ ցոյց տուած ընտրական եղանակին, ըստ որում Թուրքիոյ մէն մի Վիճակ երկերկու պատգամաւոր պարտի ղրկել Էջմիածին, և Կ. Պոլիս, իբրեւ միակ Վիճակ, նմանապէս երկու պատուիրակ ղրկելով և երկու քուէ ներկայացնելով պէտք է չատանայ։

Այս եղանակը Թուրքիոյ Հայք ցարդ չեն ընդունած և այժմ ալ չեն կրնար ընդունիլ, նախ այն ընդհանուր պատճառաւ թէ Պալաժենեան չեն ճանչնար իրրեւ հայ եկեղեցւոյ Օրէնք, և երկրորդ այն մասնաւոր պատճառաւ թէ, Պալաժենիոյ տրամադրութիւնք յայտնի մասին տրամադրեալ հակառակ են մեր Ամենազթութեան, որոնց չրջանակէն դուրս չեն կրնար երթալ Թուրքիոյ Հայք։

Ամենազթութիւնը կաթողիկոսի ընտրութեան համար մանրամասն հանգանակ մը չի դներ։ Բայց, Թուրքիոյ կեդրոնական և գաւառային վարչութեան ամէն ժողովները թուելով, միայն Կ. Պոլսոյ Ազգ. երեսփ. ժողովոյն իրաւասութեան մէջ կը դնէ «մասնակցիլ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին ընտրութեան», Թուրքիոյ Հայոց ուրիշ կազմակերպեալ մարմնոյ մը իրաւունք չի տար կաթողիկոսի ընտրութեան մասնակցելու։ Ա՛յսպէս, Ամենազթութեան ընդհանուր սկզբունքներէն մէկ քանին ակնարկելով, կ'ըսենք թէ Թուրքիոյ Հայք իրենց ներկայացուցիչները պէտք է ղրկեն Էջմիածին, ոչ թէ միայն Թուրքիոյ Հայոց քուէներուն մեծամասնութեամբ, և ոչ թէ միայն Թուրքիոյ Հայոց քուէներուն մեծամասնութեամբ, կը հռչակուի Կաթողիկոսը։

Մինչ կողմէ, հարկ գաւառացած բազմութիւնը 1866ի դրութիւնը, դի անկարելի էր ոտնակոխ ընել նոյն իսկ մեր Ազգային ժողովոյ փոքրամասնութեան իրաւունքն, որ բոլորովին անտես կ'առնուեր 1866ի դրութեամբ։ Եւ յիրաւի, 1866ին, Ազգային ժողովոյ մէջ, Տ. Գէորգ Ա. ոսկիսկոպոսէն քաւ մը միայն պակաս ըստացած էր Տ. Եսայի Սրբազան, և սակայն Տ. Գէորգ Սրբազան Էջմիածնի մէջ Թուրքիոյ Հայոց 130 քուէներն ալ իր վրայ միացած տեսաւ, չնորհիւ 1866ի ընտրական դրութեան։ Փոքրամասնութեան մը կամքն աւելի բացարձակապէս ոտնակոխ ընող ընտրական եղանակ մը երբեք չէ տեսնուած։ Արդարութիւն բնաւ չկայ գործին մէջ, ո՛չ Ռուսիոյ Հայոց նկատմամբ, ո՛չ ալ նոյն իսկ մեր երեսփոխանութեան փոքրամասնութեան նկատմամբ։ Եթէ 60 երեսփոխանները Կարապետ Եպիսկոպոսը Կաթողիկոս ընդրեն, և միայն 39 քուէներ Զաքարիա Եպիսկոպոսը ընդրեն, Տ. Կարապետ կը տիրանայ նաեւ փոքրամասնութեան 39 քուէներուն, և ընդրուած կը նկատուի թէ' Թուրքիոյ և թէ' Ռուսիոյ Հայոցմէն։ Բայց կարելի չէ՞ միթէ որ Ռուսիոյ Հայոց 30 քուէները, կամ ասոնց մեծ մասը միաբանին մեր երեսփոխանական փոքրամասնութեան 39 քուէից հետ, և Տ. Զաքարիա իրօք Տ. Կարապետէ աւելի քուէներ ստանայ համայն Ազգին։—Այս տարրական մտածումներէ ահա բխեցաւ 1884ի բարեփոխեալ դրութիւնն, անձամբ միաբեր և փոքրիկ սերտեր ի՛նչպիսի չարախոսութիւններ ալ ըրած լինին այս անհանդիսի բարեփոխման դէմ։

Պէտք չէ մոռնալ թէ մեզ պէս ազգերու միակ այժմ արդարութեան և օրինաւորութեան մէջ է, և թէ երբ մեր ձեռօք իսկ անիրաւութիւն կ'ընենք մեր ազգայնոց մէկ ստուար մասին դէմ, երբ յօժարակամ կը շեղինք ամէն օրինաւորութեան ու բանաւորութեան շաւղէն՝ պատրուակ բռնելով քաղաքական հեռանկար կարծուած գաղարկ տեսութիւններ, յայնժամ հրաժարգին ազգերը քաղաքին ամէն ազդեցութիւն մեր վրայ, և մեր ձեռքէն կ'ելլայ միայն ինքնասպանութիւն մը գործել։

Եթէ համայն աշխարհի Հայք մէկ վայր գալով ընտրէին Կաթողիկոսը, ճշդիւ այդ դրութեան պիտի հետեւէին՝ մեր քուէները նոյնութեամբ կը ղրկուին Էջմիածին, ուր անոնց վրայ կը բարդուին Ռուսիոյ Հայոց քուէները, և Ազգին ամէն մասանց քուէներուն մեծամասնութեամբ, և ո՛չ թէ միայն Թուրքիոյ Հայոց քուէներուն մեծամասնութեամբ, կը հռչակուի Կաթողիկոսը։

Մինչ կողմէ, հարկ գաւառացած բազմութիւնը 1866ի դրութիւնը, դի անկարելի էր ոտնակոխ ընել նոյն իսկ մեր Ազգային ժողովոյ փոքրամասնութեան իրաւունքն, որ բոլորովին անտես կ'առնուեր 1866ի դրութեամբ։ Եւ յիրաւի, 1866ին, Ազգային ժողովոյ մէջ, Տ. Գէորգ Ա. ոսկիսկոպոսէն քաւ մը միայն պակաս ըստացած էր Տ. Եսայի Սրբազան, և սակայն Տ. Գէորգ Սրբազան Էջմիածնի մէջ Թուրքիոյ Հայոց 130 քուէներն ալ իր վրայ միացած տեսաւ, չնորհիւ 1866ի ընտրական դրութեան։ Փոքրամասնութեան մը կամքն աւելի բացարձակապէս ոտնակոխ ընող ընտրական եղանակ մը երբեք չէ տեսնուած։ Արդարութիւն բնաւ չկայ գործին մէջ, ո՛չ Ռուսիոյ Հայոց նկատմամբ, ո՛չ ալ նոյն իսկ մեր երեսփոխանութեան փոքրամասնութեան նկատմամբ։ Եթէ 60 երեսփոխանները Կարապետ Եպիսկոպոսը Կաթողիկոս ընդրեն, և միայն 39 քուէներ Զաքարիա Եպիսկոպոսը ընդրեն, Տ. Կարապետ կը տիրանայ նաեւ փոքրամասնութեան 39 քուէներուն, և ընդրուած կը նկատուի թէ' Թուրքիոյ և թէ' Ռուսիոյ Հայոցմէն։ Բայց կարելի չէ՞ միթէ որ Ռուսիոյ Հայոց 30 քուէները, կամ ասոնց մեծ մասը միաբանին մեր երեսփոխանական փոքրամասնութեան 39 քուէից հետ, և Տ. Զաքարիա իրօք Տ. Կարապետէ աւելի քուէներ ստանայ համայն Ազգին։—Այս տարրական մտածումներէ ահա բխեցաւ 1884ի բարեփոխեալ դրութիւնն, անձամբ միաբեր և փոքրիկ սերտեր ի՛նչպիսի չարախոսութիւններ ալ ըրած լինին այս անհանդիսի բարեփոխման դէմ։

Պէտք չէ մոռնալ թէ մեզ պէս ազգերու միակ այժմ արդարութեան և օրինաւորութեան մէջ է, և թէ երբ մեր ձեռօք իսկ անիրաւութիւն կ'ընենք մեր ազգայնոց մէկ ստուար մասին դէմ, երբ յօժարակամ կը շեղինք ամէն օրինաւորութեան ու բանաւորութեան շաւղէն՝ պատրուակ բռնելով քաղաքական հեռանկար կարծուած գաղարկ տեսութիւններ, յայնժամ հրաժարգին ազգերը քաղաքին ամէն ազդեցութիւն մեր վրայ, և մեր ձեռքէն կ'ելլայ միայն ինքնասպանութիւն մը գործել։

Հետեւապէս, 1866ի ընտրական դրութիւնը վերականգնելու խօսք չի կըրնար լինել։ Եւ քանի որ չենք կրնար չհիլ Սահմանադրութեան գրած հիմնական սկզբունքէն, հարկ է որ Կաթողիկոսական առաջիկայ ընտրութիւնն ևս կատարենք ըստ բարեփոխեալ դրութեան 1884ի, այսինքն՝ տարեցոյս գարնան մէջ ի Մայր-եկեղեցի կատարուած ձեւով։ Պէտք է ուրեմն որ եկեղեցական Համագումար ժողովը նորէն պատրաստէ Օրթագուն ցուցակ մ'ընտրելոց, և ասոնց մէջէն Ազգային եւ բեսփոխանութիւնն, ի դիմաց Թուրքիոյ վիճակաց, որոց ներկայացուցիչն է արդէն, ընտրէ երեք եպիսկոպոսներ։

* * *

Եւ յետո՞յ։—Ժողովրդականութիւնը աստ կը սկսի։ Մեր Ազգային ժողովոյ քուէարկութեան արդիւնքն անչուշտ բազմային ազդեցութիւն մը կ'ընէ Ռուսիոյ Հայոց ընտրողներուն վրայ, և զանոնք կը մղէ իրենց քուէներն ըստ կարի համաձայնեցնելու մերինին։ Բայց չենք կրնար այսչափով գոհանալ։ Քանի որ Կաթողիկոսն Ամենայն Հայոց է, Թուրքիոյ Հայք կատարեալ իրաւունք ունին գործնականապէս ալ մասնակցելու Կաթողիկոսական ընտրութեան, և այս իրաւունքն ինչպէս ո՛չ ոք կրնայ զլանալ իրենց, Թուրքիոյ Հայերն ալ չեն կրնար հրաժարիլ նոյն իրաւունքն իրապէս ի գործ դնելէ։

Դժուարութիւնն հո՛ն է սակայն թէ, ռուս կառավարութիւնը, Պալաժենիոյ տապալման գործադրման վրայ պնդելով, կը հակառակի մեր քուէից ընդունելութեան, երբ անոնք բխած են Ամենազթութեան ցոյց տուած սկզբունքներէն, այսինքն՝ Ազգ. երեսփ. ժողովէն։ Մեր Ազգ. ժողով չի կրնար նոր զիջումներ ընել Թուրքիոյ Հայոց իրաւունքէ փերելու յուսով. ոչ րովհետեւ նոր զիջումներ բնաւ արդիւնք չպիտի ունենան, և միշտ փոփոխելով մեր որոշումներ, շատ գէշ գաղափար պիտի տանք մեր հաստատամտութեան վրայ։ Քանի որ ռուս կառավարութիւնը Պալաժենիային չէ՛ դի՛ իրրեւ իր օրէնքէն և քանի որ մեք չենք Ամենազթութենէն՝ իրրեւ մեր օրէնքէն, համաձայնութիւն չուտալ անհնար է, և այսպիսի չուտոյ մը վրայ հիմնեալ ամէն զիջողական խօսքեր վերջագոյն ատեն ալ ոչ մէկ արդիւնք կրնան ունենալ։ Ա՛յսպէս, Ամենազթութեան ընդհանուր սկզբունքներէն մէկ քանին ակնարկելով, կ'ըսենք թէ Թուրքիոյ Հայք իրենց ներկայացուցիչները պէտք է ղրկեն Էջմիածին, ոչ թէ միայն Թուրքիոյ Հայոց քուէներուն մեծամասնութեամբ, և ոչ թէ միայն Թուրքիոյ Հայոց քուէներուն մեծամասնութեամբ, կը հռչակուի Կաթողիկոսը։

Մինչ կողմէ, հարկ գաւառացած բազմութիւնը 1866ի դրութիւնը, դի անկարելի էր ոտնակոխ ընել նոյն իսկ մեր Ազգային ժողովոյ փոքրամասնութեան իրաւունքն, որ բոլորովին անտես կ'առնուեր 1866ի դրութեամբ։ Եւ յիրաւի, 1866ին, Ազգային ժողովոյ մէջ, Տ. Գէորգ Ա. ոսկիսկոպոսէն քաւ մը միայն պակաս ըստացած էր Տ. Եսայի Սրբազան, և սակայն Տ. Գէորգ Սրբազան Էջմիածնի մէջ Թուրքիոյ Հայոց 130 քուէներն ալ իր վրայ միացած տեսաւ, չնորհիւ 1866ի ընտրական դրութեան։ Փոքրամասնութեան մը կամքն աւելի բացարձակապէս ոտնակոխ ընող ընտրական եղանակ մը երբեք չէ տեսնուած։ Արդարութիւն բնաւ չկայ գործին մէջ, ո՛չ Ռուսիոյ Հայոց նկատմամբ, ո՛չ ալ նոյն իսկ մեր երեսփոխանութեան փոքրամասնութեան նկատմամբ։ Եթէ 60 երեսփոխանները Կարապետ Եպիսկոպոսը Կաթողիկոս ընդրեն, և միայն 39 քուէներ Զաքարիա Եպիսկոպոսը ընդրեն, Տ. Կարապետ կը տիրանայ նաեւ փոքրամասնութեան 39 քուէներուն, և ընդրուած կը նկատուի թէ' Թուրքիոյ և թէ' Ռուսիոյ Հայոցմէն։ Բայց կարելի չէ՞ միթէ որ Ռուսիոյ Հայոց 30 քուէները, կամ ասոնց մեծ մասը միաբանին մեր երեսփոխանական փոքրամասնութեան 39 քուէից հետ, և Տ. Զաքարիա իրօք Տ. Կարապետէ աւելի քուէներ ստանայ համայն Ազգին։—Այս տարրական մտածումներէ ահա բխեցաւ 1884ի բարեփոխեալ դրութիւնն, անձամբ միաբեր և փոքրիկ սերտեր ի՛նչպիսի չարախոսութիւններ ալ ըրած լինին այս անհանդիսի բարեփոխման դէմ։

Պէտք չէ մոռնալ թէ մեզ պէս ազգերու միակ այժմ արդարութեան և օրինաւորութեան մէջ է, և թէ երբ մեր ձեռօք իսկ անիրաւութիւն կ'ընենք մեր ազգայնոց մէկ ստուար մասին դէմ, երբ յօժարակամ կը շեղինք ամէն օրինաւորութեան ու բանաւորութեան շաւղէն՝ պատրուակ բռնելով քաղաքական հեռանկար կարծուած գաղարկ տեսութիւններ, յայնժամ հրաժարգին ազգերը քաղաքին ամէն ազդեցութիւն մեր վրայ, և մեր ձեռքէն կ'ելլայ միայն ինքնասպանութիւն մը գործել։

Հետեւապէս, 1866ի ընտրական դրութիւնը վերականգնելու խօսք չի կըրնար լինել։ Եւ քանի որ չենք կրնար չհիլ Սահմանադրութեան գրած հիմնական սկզբունքէն, հարկ է որ Կաթողիկոսական առաջիկայ ընտրութիւնն ևս կատարենք ըստ բարեփոխեալ դրութեան 1884ի, այսինքն՝ տարեցոյս գարնան մէջ ի Մայր-եկեղեցի կատարուած ձեւով։ Պէտք է ուրեմն որ եկեղեցական Համագումար ժողովը նորէն պատրաստէ Օրթագուն ցուցակ մ'ընտրելոց, և ասոնց մէջէն Ազգային եւ բեսփոխանութիւնն, ի դիմաց Թուրքիոյ վիճակաց, որոց ներկայացուցիչն է արդէն, ընտրէ երեք եպիսկոպոսներ։

* * *

Եւ յետո՞յ։—Ժողովրդականութիւնը աստ կը սկսի։ Մեր Ազգային ժողովոյ քուէարկութեան արդիւնքն անչուշտ բազմային ազդեցութիւն մը կ'ընէ Ռուսիոյ Հայոց ընտրողներուն վրայ, և զանոնք կը մղէ իրենց քուէներն ըստ կարի համաձայնեցնելու մերինին։ Բայց չենք կրնար այսչափով գոհանալ։ Քանի որ Կաթողիկոսն Ամենայն Հայոց է, Թուրքիոյ Հայք կատարեալ իրաւունք ունին գործնականապէս ալ մասնակցելու Կաթողիկոսական ընտրութեան, և այս իրաւունքն ինչպէս ո՛չ ոք կրնայ զլանալ իրենց, Թուրքիոյ Հայերն ալ չեն կրնար հրաժարիլ նոյն իրաւունքն իրապէս ի գործ դնելէ։

Դժուարութիւնն հո՛ն է սակայն թէ, ռուս կառավարութիւնը, Պալաժենիոյ տապալման գործադրման վրայ պնդելով, կը հակառակի մեր քուէից ընդունելութեան, երբ անոնք բխած են Ամենազթութեան ցոյց տուած սկզբունքներէն, այսինքն՝ Ազգ. երեսփ. ժողովէն։ Մեր Ազգ. ժողով չի կրնար նոր զիջումներ ընել Թուրքիոյ Հայոց իրաւունքէ փերելու յուսով. ոչ րովհետեւ նոր զիջումներ բնաւ արդիւնք չպիտի ունենան, և միշտ փոփոխելով մեր որոշումներ, շատ գէշ գաղափար պիտի տանք մեր հաստատամտութեան վրայ։ Քանի որ ռուս կառավարութիւնը Պալաժենիային չէ՛ դի՛ իրրեւ իր օրէնքէն և քանի որ մեք չենք Ամենազթութենէն՝ իրրեւ մեր օրէնքէն, համաձայնութիւն չուտալ անհնար է, և այսպիսի չուտոյ մը վրայ հիմնեալ ամէն զիջողական խօսքեր վերջագոյն ատեն ալ ոչ մէկ արդիւնք կրնան ունենալ։ Ա՛յսպէս, Ամենազթութեան ընդհանուր սկզբունքներէն մէկ քանին ակնարկելով, կ'ըսենք թէ Թուրքիոյ Հայք իրենց ներկայացուցիչները պէտք է ղրկեն Էջմիածին, ոչ թէ միայն Թուրքիոյ Հայոց քուէներուն մեծամասնութեամբ, և ոչ թէ միայն Թուրքիոյ Հայոց քուէներուն մեծամասնութեամբ, կը հռչակուի Կաթողիկոսը։

Նախ և առաջ, անկարելի էր ոտնակոխ ընել Ռուսիոյ Հայոց իրաւունքն, որ բոլորովին անտես կ'առնուեր 1866ի դրութեամբ Թուրքիոյ Հայք իրապէս կը հաւասարին Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին ընտրութիւնը, քանի որ 130 քուէներով զի'ք ոք ուղեն կրնան Կաթողիկոս ընտրել, առ այնչ գրելով Ռուսիոյ և Պարսկաստանի Հայոց 30ի չափ քուէներն։ Իսկ 1884ի դրութեամբ, Թուրքիոյ Հայոց պարզապես կը տեսնուին Կաթողիկոսին ընտրութեան, քանի որ վերջնական արդիւնքն Էջմիածնի մէջ միայն կրնայ որոշուիլ, Ազգին միւս կիսուն քուէներուն մեր քուէից հետ միացմամբ։ Հետեւապէս, չափազանցութիւն չէ ըսել թէ նոյն իսկ Սահմանադրութեան ոգին ու տառն առաւել արդարապէս կ'արտայայտուին 1884ի քան 1866ի ընտրական եղանակին մէջ։

* * *

Բայց ասկէ զատ երկու կարեւոր նկատումներ ևս կան, որք տարւոյս սկիզբը մեր Ազգ. ժողովոյ մեծամասնութեան բաւական հիմնաւոր թուեցան և 1866ի դրութիւնը բարեփոխելու պէտքը ցոյց տուին

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Գուլիարիա և Սերպիա դեռ չկրցան կարգադրել սահմանագլխոյ մի կէտին նկատմամբ իրենց միջեւ ծագած դժուարութիւնն, որ «գաւաթի մը մէջ վոթորիկ» մը յարոյց երբեմն։ Ազեքսանդր իշխանը միջնորդել ուզած էր՝ երկու կառավարութիւններն համաձայնութեան բերելու համար. բայց պուլկարական նախարարութիւնը մերժեր է իշխանին միջնորդութիւնն, և պահանջեր է որ Գուլիարիոյ և Սերպիոյ նախարարութիւնք ուղղակի բանակցին։ Ասոր վրայ, Սերպիոյ նախարարք, Միլան թագաւորին նախագահութեամբ դումարուելով, որոշեր են չընդունիլ պուլկար նախարարաց պահանջումն, իբրեւ հակառակ այն յարգանաց զոր հարկ է տածել Իշխանին (Ալէքսանդր իշխանին, Գուլիարաց իշխանի՛ն) անձին և բարեկամական տրամադրութեանց նկատմամբ։ Սերպիոյ դաշնիճն որոշեր է նաեւ յայտարարել թէ Սերպիա «իբրաց նախկին վճռակին պահպանման» վրայ կը պնդէ, այսինքն Պրէկովի յանձնուելէ սերպ զօրաց։ Մինչ Գուլիարիի և Վիէննայի դահլիճք կը փափաքէին համաձայնութիւն մը գոյացնել, Թոյշ կ'ըսէ թէ Սոֆիայի ռուսական գործակատարը, Գ. Բոյանովը, պատճառ եղաւ բանակցութեանց ապարդիւն մնալուն։

Տարօրոյն գարունէն ի վեր չորս մահմետական Մոլլաներ փորձեր ըրին ի Մերվ և ի չրջակայս՝ Թիւրքմէններն «անհաւատ Ռուսաց» դէմ կրօնային պատերազմի մը գրգռելու համար, և զօրք ու զրամ խոստացան իրենց կրօնակից։ Քոմարովի զօրավարը բռնեց զանոնք և Ռուսիա ղրկեց, ուր անոնք բանտարկեալ կը մնան ի Քալուգա։ Անոնց մեծն է տեսակ մը Մկհոմ։ Իւր ընկերաց մին Աֆղան մ'է, և միւս երկուքն Հնդկաստանցիներ։ Ռուսք այս երկուքին ուսուց գալը դեռ չեն իմացած, բայց Նէվչէ Վէֆիա կ'ըսէ թէ «անգլիական գաղտնի գործակալներ» են։

Պապը կծու խօսքերով կը գանգատի իրաց վիճակէն և իւր անձնական վիճակէն։ Ծննդեան տօնին առթիւ կարդինալաց ժողովոյն շնորհաւորութիւններն ընդունելով, բանախօսութիւն մ'ըրաւ, յորում անգամ մ'եւս հաստատեց կաթոլիկ եկեղեցւոյն գժնդակ կացութիւնն և Պապութեան անստանելի վիճակն։ Ա.յս «անստանելի» բառը քանի մը կրկնեց։

«Այժմու կացութիւնն, ըսաւ Լէոն ԺԳ, ինքնին հակառակ է Պապին արժանապատուութեան և անկախութեան. ինառարեր է այն ազատութեան զոր Պապութիւնը պէտք է ունենայ իւր գերագոյն իշխանութեան գործադրման մէջ. այս կացութիւն միշտ կը զգացնէ մեզ օտար տիրապետութեան անտանելի լուծն, և ցոյց կուտայ կաթոլիկ աշխարհին թէ ո՛ր աստիճան անհնար է հանդուրժել իրաց այդպիսի վիճակի մը, և անտարբեր կենալ։

«Այնչափ յառաջ դնացին, որ բարեգործութիւն ընելու իրաւունքն իսկ ժխտեցին Պապին։»

Լէոն ԺԳ ապա բողոք բարձաւ ազգատական մասնից թշնամական գրուածոց դէմ, ի մասին հնտախտաւորաց հիւանդանոցին, զոր Պապը կ'ուզէր հիմնել ի Հռոմ։ Բողոքից նաեւ հերետիկոսութեան (բողոքականութեան) տրուած չափազանց ազատութեան դէմ, որ իւր ատաբարները կը բազմացնէ Հըռոմայ մէջ և կը հարուածէ եկեղեցւոյն ամենէն պատկառելի վարդապետութիւնները։

Լէոն ԺԳ. ազդուապէս պնդեց Պապութեան անկախութեան վրայ։

Ի վերջոյ բողոքեց Ամմոնալուծման օրէնքին դէմ, «զոր Իտալիոյ մէջ ևս մըտցընել կ'ուզուի, որ քնատնեաց կոչածնումն է, խանգարումն է զաւակաց և Պետութեան համար աղետալից անկման մը պատճառն է։»

«Եթէ հանդ թուի Աստուծոյ՝ բառնալ զայս նոր փորձութիւն, չնորհակալ պիտի լինինք նմա. բայց կը վախնանք որ բնաւ բարեփոխում մը չպիտի գայ, ցորչափ քահանայապետը պարտաւորի Հռոմայ մէջ օտար տիրապետութիւն մը կրել։

«Որդին Աստուծոյ, որ վախճանեաւ զերծաւ իւր թշնամեաց կատաղութենէն, անշուշտ պիտի չտրէ լքանել իւր եկեղեցին։

«Այդ վայրկեանը Կաթոլիկներ պէտք է փութացնեն՝ իրենց աղօթքներով և քրիստոնէական կենցաղավարութեամբ մը։»

Աւելորդ է բացատրել թէ, Պապն, «օտար տիրապետութիւն» ըսելով, Իտալական ազգին միութիւնն և քաղաքական անկախութիւնը կ'ենթադրէ, որ ամբողջացած է՝ զհռոմ մայրաքաղաք ընելով միացեալ անկախ Իտալիոյ։ Պապը կ'աղօթէ որ Հռոմ իտալական թագաւորութեան ձեռքէն ելնէ, և Պապին աշխարհական իշխանութիւնը վերահաստատի։ Ա.յսպիսի աղօթք մը ազգաց ճակատագիրը անօրինող նախանամութենէն լսուելու շատ հաւանականութիւն ունի՞ արդեօք։ Մենք յոյժ կ'երկբայինք։

Աչինի (Սումատրա) հոլանտացի կառավարիչը կը ծանուցանէ թէ կղզւոյն նաւահանգիստը հոլանտական նաւատորմին կողմէ պաշարուած լինելով, բրինձի և ափիոնի գները բարձրանալու վրայ են։

Թայֆ լրագրոյ Բեգրպուբրի թղթակիցը կը հեռագրէ դեկտ. 2 թուով.

Նէվչէ վէֆիա իւր այս աւուր թուով խմբագրական յօդուած մը կը հրատարակէ Պոպայի մէջ ռուսական չահուց վրայ, յիշեալ Թերակղզոյ յեղափոխութենէն առիթ առնելով։ Պորէայի և Միւներոյ միջնայարթիւնը նշանակելով, կը յիշէ Ռուսիոյ քաղաքական և առեւտրական չահերն, որք կը պահանջեն օգուտ քաղել այս միջնայարթութենէ և ապագային կը յորդորէ ռուս կառավարութիւնն ի հաշիւ առնուլ այս նկատումներ, և ներկայ առիթէն օգուտ քաղել՝ Պորէայի մէջ ռուսական դրօշն անգլիական դրօշէն և ուրիշ ամեն ազգաց դրօշէն աւելի մեր բարձրացնելու համար։ Պորէայի վիճակը Ռուսիոյ համար աւելի կարեւոր է քան ուրիշ ազգի համար, և Ռուսիա անոնկից ետքը ի գործ պէտք է դնէ զնա զաղեցուցիչ ձեռնարկութեան վրայ որ ծագած է Ռուսիոյ սահմանակից երկրի մը մէջ։

«Անգլիա մարտնաւ մի գրկած է, կը յարէ Նէվչէ Վէֆիա,» և մեք ոչ ինչ կրկեցինք։ Բայց եթէ Թագաւորական Ովկիանոս եղերաց վրայ մեր զօրութեան ու ազդեցութեան արժէք կուտանք, Անդրացուցիչ աւելի ազդուութեամբ պարտինք գործել։ Վաթսունամեայ Պորէայի չորս հարիւր տարուան պատմութեան մէջ չորս անգամ միայն հետ է։ հաղարաւոր Պորէացիք հաստատեալ են, Ամերիկ ռուսական գաւառին մէջ։ Նոքա կը համակրին Ռուսաց, ինչպէս ուրիշ շատ ասիական ազգեր ալ կը համակրին. և Ռուսիա պէտք ունի Թագաւորական վրայ նաւահանգստոյ մի որ ձմեռը չսառի։ Այս և ուրիշ բազում նկատումներ պէտք է մղեն զմեզ Պորէայի մէջ ազդեցութեան դերիշխանութիւն ձեռք բերել աշխատելու։

«Ոչ կամ կանուխ պիտի պարտաւորինք Զինաստց հետ հաշիւ տեսնել, և հարկ է վճռել այն խնդիր թէ Պորէայի մէջ Ռուսիո՞յ թէ Զինաստանի ազդեցութիւնը պիտի տիրապետէ։ Նշանաւոր ժամանակի մը մէջ կ'ապրինք։ Եւրոպա իւր բարձր քաղաքակրթութեամբ և մշակմամբ, աստիճանապէս կը սիրէ հանդիս աշխարհին։ Աւազակապետ Եւրոպական տէրութիւնք կը սկսին իրենց մէջ բաժնել Ափրիկէի և Ասիոյ հին աշխարհը։ Գաղթային աշխարհակալութիւն մը այժմ ամենէն ազդեցիկ միջոցը կը թուի խաղաղութիւնը պահպանելու։ Մեր ազգաչին չահուց ջնաստբեր և անպրաք կը լինի եթէ մերինէն զատ տարբեր ազդեցութիւն մը տիրէ Պորէայի մէջ։»

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԹԱՒՈՒՆ ԺՈՂՈՎ

Ազգային Վարչութեան Խառն ժողովը գումարեցաւ երէկ ի Պատրիարքարան ժամ 8½ին, և յետ ինչ ինչ խնդրոց կարգադրութեան հետեւեալ կարեւոր անօրինութիւնները ըրաւ.

1. Ըստ առաջարկութեան ազգային Կրօնական ժողովոյ՝ որոշուեցաւ գրաւոր տեղեկութիւն խնդրել էվմիածնի Ս. Սինոդէն, Աստրպատականի Հայոց այն կոտորածին առուգութեան վրայ, զոր լրագիրք հրատարակեցին, և իմանալ թէ Վ.Հ. Շահին գիմո՞ր է Ս. Սինոդն նորա գթութիւնն Հայոց ցնցող թշուառ Հայոց վրայ, որպէս զի միանգամ եւս չկրկնուին այսպիսի խըժդժութիւնք, և թէ Ս. Սինոդը պարտի անգամ մ'եւս յանուն Ճաճկաստանի Հայոց չնորհակալութիւն յայտնել Վ.Հ. Շահին այն արդարակրով հոգածութեան համար զոր կը տածէ միշտ Հայոյն Պարսկաստան Հայոց վրայ։

2. Որոշուեցաւ Թագրիր գրել առ Բ. Դուռն, որ հրաման զրկելու չնորհն ընէ առ կուսակալն Թեսալոնիկեի, որպէս զի գերեզմանատան մը համար Հայոց ազգին գետին մը չնորհէ, զոր հանրագրով խնդրած էին տեղւոյն պաշտօնեայ և գաղթական ազգայինք։

3. Ժողովս նազըճեան կտակին նըշանամատիս Տնտեսական խորհրդոյ տեղեկագիրն ընթեռնլէ, և նոյն խորհըրդոյ որոշ ներկայ երկու անդամներէն բացատրութիւններ լսելէ յետոյ՝ որոշից խառն Յանձնախումբ մը կազմել որ Տնտեսական խորհրդոյ հետ նիստ ընելով լիակատար տեղեկագիր մը բերէ այս մասին առ ժողովս, և հարկին բանակցելով Մայր–եկեղեցւոյ, Օրթագիւղի և այլ Թար. Խորհրդոց հետ։

Սոյն խառն Յանձնախմբին անդամ կարգեցան Կրօնական ժողովէն

Մատթէոս Եպիս. Իրզմիրլեան
Տաճատ Վրդ. Ոսկանեան.

Քաղաքական ժողովէն

Կարապետ Եֆ. Հալաբեան
» » Բիւրքճիխանեան

Ժողովս առաւօտը վաղուց ժամը 10½ին և իւր յաջորդ նիստը Ս. Ծննդեան Աւետարելիչ յաջորդ չորեքշաբթի առաւօտ թողուց։

ԹՈՂԱԹՔԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ ԵՒ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

Ազգ. Վարչութեան Քաղ. Ժողովն երէկ գումարեցաւ ի Պատրիարքարան ընդ առենապետութեամբ Մագսուտ Սևհին պէյի, և յետ քանի մը յարաբերական խնդրոց կարգադրութեան՝ հետեւեալ անօրինութիւնները ըրաւ.

1. Ժողովս եօթնեակ կառավարիչ ընտրեց Թէ ին.ք 1882ի Հանգանակիչ Մասնախումբը պէտք է ապահովէ նորա բացումը մինչեւ 1885 սեպտ. 1։

2. Պէտք է կազմէ «Հոգաբարձութիւն Կեդրոնական վարժարանի» անուամբ մի մարմին, որ պէտք է վաւերացուի Ազգային Վարչութենէն, և պատասխանատու լինի Ուսումնական խորհրդոյ ըստ Ազգային Սահմանադրութեան։

3. Կեդրոնական վարժարանի ուսմանց ծրագիրն, նախ քան գործադրութեան դրուիլը՝ պէտք է ենթարկուի Ուսումնական խորհրդոյ հաւանութեանն ու վաւերացման։

Ուսումն. խորհուրդն իւր այս վերջնագիրը Թաղ. ժողովոյ մատուցանելէ և հարկ եղած բացատրութիւններն եւս բերանացի տալէ յետոյ մեկնեցաւ։

Թէեւ նոյն օրը ներսէս վարժապետեան ընկերութեան ներկայացուցիչ Լսեհան Մկրտիչ, Նորատունկեան Ճարտութիւն և Սրբազեան կարապետ եֆենտիներն եկան ի Պատրիարքարան, սակայն խառն ժողովը գումարուած լինելով՝ չկրցին մնատուցանել այն տեղեկագիրն, որ ընդ. մէջ վարչութեան և ընկերութեան գոյացեալ համաձայնութեան պայմանները կը բացատրէր։

2. Թաղ. Ժողովը Ր. Հիսարի, Գանտիլլիի և Դենալը կղզւոյ Թաղ. Խորհրդոց վաւերացման և ի պաշտօն հրաւիրման գործողութիւնները յանձնարարելով Պատրիարք. Տեղապահ Գեր. Ռուսճուգլեան Հ.որ, ժամ 8½ին կրօն. Ժողովոյ հետ միացաւ Խառն ժողով կազմելու համար։

ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ

Ազգային Վարչութեան Կրօնական ժողովն ալ գումարեցաւ երէկ ի Պատրիարքարան ընդ. առենապետութեամբ Գեր. Խորէն Նար–Պէյ Սրբազանի, ի ներկայութեան ժողովոյ ամբողջ անդամից և հետեւեալ անօրինութիւնները ըրաւ.

1. Որոշուեցաւ հեռագրել առ Ա. ռաջնորդական Տեղապահն Բաղիշու՝ Մակարեան Մեսրոպ վարդապետ, որ փութացնէ Դատաստանի քահանային գալուստն ի Կ. Պոլիս Ա.յս այն քահանան է, որոյ համար Աբրեւելք երկուշաբթի օր հրատարակած էր թէ Սրբոց բարեխօսութեան հաստատածներն չնչերը է չարակարներուն մէջէն և այնպէս ժամասացութիւն կ'ընէ եղեր։

2. Ժողովս եէնիգաբուի առաժամեայ քարոզիչ կարգեց Երիցայի առաջնորդ Գեր. Տ. Հմայեակ եպիսկոպոս Դիմաքսեան։

3. Մասիս լրագրոյ 3746 թուոյն մէջ հրատարակուած էր թէ Մշոյ Մուհասան գիւղին մէջ հոգեշունչ Ս. Պատրիարքի վախճանման առթիւ արտասուօր եղաւ նաեւ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարուեր է, և ժողովը նոյն գաւառի առաջնորդ Գեր. Ալէքսեեան Տ. Գրիգորիս եպիսկոպոսի հարցուցած էր թէ ո՛ր աստիճան ստոյգ է այս հրատարակութիւն։ Ա.յս անգամ Ալէքսեեան Սրբազան պատասխանած էր թէ այդ գիւղ վանէն երկու ժամ հեռաւորութիւն ունեցող գիւղ մ'է, մեզ Արատաստ անուանի գիւղին, և կը գտնուի ընդ հոգեւոր իշխանութեամբ Աղթամարայ Ս. Աթոռոյն։ ուստի ժողովը հարկ գտաւ Աղթամարայ Ամեն. Կաթողիկոսին գրել և տեղեկութիւն պահանջել։

4. Աբեւելքի 288 թիւ և դեկտ. 17 թերթին մէջ եղած հրատարակութենէ մը ժողովը իմանալով թէ գատական խնդրոյ մը առթիւ Մուրատ Օղլու Քարկոր էֆենտիի ապօրէն ամուսնի Հռոմիկ անուն տիկնոջ վկայագիր մը արուեր է թազին հոգեւոր իշխանութեան կողմէն, հաստատելով թէ Հռոմիկ օրհնաւոր ամուսնին է Յակոբ էֆենտիի, որոշեց բացատրութիւն պահանջել Դատը գիւղի քարոզչէն, Աթանասիոս քահանայէն և Թաղական խորհրդոյ Աստենապետէն։

Ժողովս յետ քանի մ'ամսուան և մանաւանդ խնդրոյ կարգադրութեան՝ իւր առեանը փակեց իւր յաջորդ նիստը Ս. Ծննդեան տօնական օրերէն յետոյ գումարելու որոշմամբ։

ԱՄԵՆ. ԵՄԱՅԻ ՊԱՏՐԻԱՐՔ

Ա.րտաքին գործոց նախարար Վսեմ. Սաիմ փաշա իւր քարտուղար–Թարգման Կիւլապեան Միքայէլ էֆենտին երեկ յատկապէս Երուսաղէմատուն զրկելով, Ամեն. Եսայի Ս. Պատրիարք Հօր հիւանդութեան վիճակին վրայ տեղեկութիւն խնդրեց։

ՏԵՂԱՊԱՀՈՒԱՆ ՊՈՒՐՈՒԼԹՈՒՆ

Սադգ ազբիւրէ կ'իմանանք թէ Պատրիարքական տեղապահի պաշտօնը վաւերացնող և Պատրիարքական ընտրութիւնը վաւերացնել հրամայող կայսերական հրամանագիրը մինչեւ կիրակի պիտի հասնի ի Պատրիարքարան։

Միացեալ ընկերութեանց նորակազմ Տնօրէն ժողովը անօրինութիւն մըրած է իւր չաբաթական նիստերու կանոնաւորութեան համար։ Մասնաւոր տուգանք մը սահմանած է իւր անդամից համար եթէ որոշեալ օրերը բացակայ գտնուին նիստերէն՝ առանց օրինաւոր և ստիպողական պատճառներու։

ՆՈՐ ՎԱՐԺԱՐԱՆ ՄԸ

Ազգային գատաստակ Դեպարտմենան Գրիգոր էֆենտի կը խնդրէ մեզմէ ծանուցանել թէ ամսոյս 17էն սկսեալ Սամաթիոյ մէջ մասնաւոր վարժարան մը բացած է իւր անուամբ Դեպարտմենան վարժարանի մէջ աւանդել ուսումնները են՝ Կրօնագիտութիւն, Մայրենի–լեզու և Գրագիտութիւն, Բնական գիտութիւն, Թուագիտութիւն և Աշխարհագրութիւն, Պատմութիւն, Իմաստասիրութիւն, Թուրքերէն, Ֆրանսերէն և Անգլիարէն լեզուները։

Վարժարանը բաժնուած է երկու մասի, Նախակրթարան, որոյ չրջանն է երկու տարի, և Ուսումնարան, որոյ չրջանն է չորս տարի։

Ընդունութիւն կը մատղեենք հայազգի դաստիարակին սոյն կրթական ձեռնարկին։

Կէմրի–փաշայի Թաղ. Խորհուրդը կը խնդրէ մեզմէ ծանուցանել թէ յաջորդ Կիրակի, 23 դեկտ. Թաղին Ս. Եկեղեցւոյ անուան տարեդարձը լինելով, Քարոզիչ Գեր. Կարապետ վարդապետ Բագրատունի հանդիսաւոր Ս. Պատարագ պիտի մատուցանէ։

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կայսերական հրամանաւ՝

Իւլայի երկրորդ կարգի աստիճան տրուեցաւ Աթէնքի օսմանեան դեսպան Նաման առաջին քարտուղար Միհնիր պէյին։

Միհէթ էմայիղի տատիճան նոյն դեսպանատան Թուրքերէն լեզուի քարտուղար Ալի Րիֆաթ պէյին։

Մերիմիրանի աստիճան՝ Էնկիւրիի գաւառին կեդրոնական կառավարիչ Պէհճէթ պէյին։

Երրորդ կարգի Մէճիտիէ պատուհանաւ՝ Երուսաղէմի Նայիպ Ասմէտ Աֆուալլահ էֆենտիին։

Հ–պ–ին զրահաւորն որ երկար ատենէ ի վեր կը շինուէր Աբքունի նաւարանին մէջ, կերակի օրը ջուրը պիտի իջուցուի ի ներկայութեան Վեհ. Սուլթանին։

Լոնտրայէն Թերճէմանը Հագիգաթի խմբագրութեան ուղղեալ անստրագիր հեռագիր մը ծանուցած է թէ՝ Իսմայիլ փաշա փարիզ պիտի երթայ։ Ցիշեալ լրագիրը զարմանք կը յայտնէ այդ հեռագրոյն վրայ, վասն զի, կ'ըսէ, ո՛չ Լոնտրայի մէջ թղթակից ունինք, ո՛չ ալ որևէ յարաբերութիւն եգիպտոսի նախորդ Խիվին հետ։

Մերսին–Թարսուս–Ադանայի երկաթուղւոյն շինութեան ձեռնարկին վրայ հետեւեալ նորագոյն տեղեկութիւնը առնուած են Լոնտրայէն։

Ընկերութեան հիմնադիր մասնախումբը վերջերս գումարումի մ'ունենալով իւր նախագահին՝ Սըթթըրլէնտի գուքային բնակարանն՝ ի Մթաֆորտ տաուղ, որոշեր է որ գրամագլուխը լինի 175 000 ոսկի և 165,000 ադգլիական ոսկւոյ պարտզրութեամբ առանձնացնորհ. ևալ թղթեր տանուին ի չրջաբերութիւն, 100 ին 6 տոկոսով։

Միանգամայն երկաթուղւոյ չինութեան ընկերութիւն մը կազմուեր է 43,250 ոսկի գրամագլխով, որ յանձն պիտի առնու 165,000 ոսկւոյ առանձնացնորհեալ արժէթղթերէն իրենց քուն գնով չրջաբերութեան հանել և ամբողջ գրամագլուխը բաժնի վրայ տասրագրել տալ։ Ա.յս կերպով, երկաթուղւոյ ընկերութիւնն ի գլուխ պիտի հանէ յիշեալ գծին չինութիւնն, ամբողջ նկութիւրը պիտի մատակարարէ, և մնատկը գտնուած 165,000 ոսկւով և առանձնացնորհեալ արժէթղթերէն գոյացած գումարով կայարանները պիտի կառուցանէ։

Ա.յս նպատակաւ չինութեան ընկերութիւնը Թանկրէտ Քուպրոյ ընկերութեան հետ համաձայնած է չինութեան բոլոր ծախքն հոգալու և 6 առ 0/0 տոկոսը վճարելու համար։

Երբ բաժնեթղթոյն չրջաբերութեան հանուին, առնի մնդամանան տեղեկութիւններ կը հաղորդենք մեր ընթերցողաց։

Մովային գործոց նախարարն և Ջրանկրաց հրամանատար Զեչէնի փաշա՝ խորհրդակցութեամբ որոշեցին որ ցամաքային և ծովային Ջրանկրաց խումբերուն համար պէտք եղած գործիքներուն մեծագոյն մասն արբունի նաւարանի մէջ չինուին. իսկ անոնք որ հոս չեն կրնար չինուիլ, Եւրոպացին բերուին։

Տանիմարքացի Թագաւորին որդի Վալտեմար իշխանը վաղը կամ չաբաթ օր մայրաքաղաքս կապաստի։

Հարկ եղած հրահանգները տրուած են Դարդանելի ամրութեանց հրամանարին, որպէս զի իշխանը բերող Փիլ–ենդաձոձիգ չղեներուն թողնուին անցնիլ անարգել։

Դատական նախարարութիւնը չրջաբերական մ'ուղղեց գաւառաց դատական քննիչներուն, դատարանաց արձանագրութեանց և կ. Պոլիս զրկուելիք վիճակագրական ցուցակներուն պատրաստութեանց նկատմամբ։ Նախարարութիւնը գիտել կուտայ թէ այս աշխատութիւն երեսի վրայ թողած է այն պատճառաւ որ քննիչներէն ոմանք հարկ եղած կարեւորութիւնը չեն ընծայեր անոր, և ցաւալի պարագայ մ'է այս, ըստ որում նոյն իսկ քննիչներն, որոց պարտքն է պաշտօնատարաց պարտականութիւններուն վրայ հսկել, իրենք ալ պէտք ունին վարժութեան։

Չրջաբերականն ի վերջոյ կը պատուիրէ քննչաց, մասնաւոր ուշադրութեամբ հսկել, որպէս զի դատարանաց արձանագրութիւնք կանոնաւորապէս բռնուին, և յատուկ տումարի մը մէջ արձանագրուի դատարանաց վիճակագրական ցուցակները առաքուին։ Ա.յս ցուցակք ժամանակին պիտի ղրկուին դատական նախարարութեան. իսկ եթէ յապաղին, ըստ պարագային, դիւանապետաց կէս և մինչև իսկ մէկ ամսականը պիտի չվճարուի։ Դատական քննիչք իրաւունք ունին միանգամայն պաշտօնակից ընել այն դիւանագպիրներն՝ որք անկարող են այդ ցուցակները պատրաստելու, կամ առաքուին յապաղեն։

Ռուսական դեսպանուհի Տիկին Նէլիտոֆ, որ Բորիսֆ գնացած էր ձմրան մի քանի ամիսն անցնելու, իւր որդւոյն հիւանդութիւնը լսելով, փութայ կ. Պոլիս գալ երէկ։

Նաւահանգստի վերաշինութիւնը Թուրք լրագրոյ մէջ պաշտօնական ադդով մը կը ծանուցանէ թէ այն նաւն, որոյ մէջ ուժանակի փամիուշտներ կը գտնուէին (որոց մանրամասնութիւնը պատմած ենք մեր երէկի թուով) յուկնական առագաստաւոր մ'էր օսմանեան դրօշակով և Սուլթանական նաւամբ։ Նաւապետին անունն էր Անկելքի Անտոնիա։ Մարմարայէն կուգար քար բեռնած։

Գալոց երրորդ կէսին, կավրիէլ փաշա ներքին գործոց մնօրէնին յանձնարար է պատասխանել զարժանն։

Աբդլհէն Թէրճէմանի–Հագիգաթի ուղղեալ մասնաւոր նամակ մը կը ծանուցանէ թէ այդ գիւղաքաղաքի հարաւային կողմը Չին Տէրէ լերան մէջ գտնուող պղնձի հանքին հասոյթն օր ըստ օրէ նուազելու վրայ է։ Ա.յդ հանքի ոսկեմեան արդիւնքը տասն տարի առաջուան արդիւնքին մէկ տասներորդն է։

Նախընթաց օրը Պէյհիքթաշի մէջ կատարուած Մէվլուտի հանդիսի միջոցին ժողովրդեան բազմութենէն օգուտ քաղելով բաւական գործ տեսնող Մէհմէտ անուն գրպանահոյզ մը ձերբակալուած և վրայէն հարիւր եօթն ու կէս ղրուշ, վեց համիդիչ, չորս ծխախոտի տուփ, ակնոց մ'և երեք հատ ճերմակ թաշկինակ գտնուած է։

20 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ–1884

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

20 ԹՈՒՂԹԱԿԱՆ–1884

ՆԱՀԱՏԱԿ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԵՎ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ
ԿՈՄԵՐՑԻԱ ԵՎ ԱՐՏԱՀԱՆՈՒԹՅԱՆ ԹԵՐԹԻ

287 ՊԱԿԱՍ ՁԱՓՈՒՆ

Ա. Հ. ՈՐԴՈՅԻ

ՏՊՈՐԴՆ

ՀՈՄՈՒԹԻՆՈՍ ՀՈՒՐՈՒՄ

ՆԱՀԱՏԱԿ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԵՎ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԹԵՐԹԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՐՈՋ՝ ՀԱՅՐ ՍՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՎԱՆՔԻ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՆՈՐԻՆ ՋՈՒՂԱՅԵՑՒՈՑ